

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος,
ὁ καθένας νέτος σκέτος.

- Φ.—Λοιπὸν οἱ Αὐτοκράτορες εἰς τὸ Γασταῖν εἶναι
κι' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, Περικλῆ, σκέψου καλά καὶ κρίνε.
- Π.—Πῶς νὰ τὸ κρίνω ἔννοεῖς;
- Φ.— Καθὼς ἐσὺ γνωρίζεις.
- Π.—Καὶ σὺ γιὰ τοῦτο τί φρονεῖς;
- Φ.— Ὅ,τι καὶ σὺ νομίζεις.
- Π.—Μὲ ἄλλους λόγους;
- Φ.— Δηλαδή μὲ τρώγει μιὰ ἰδέα,
ὅτι θὰ γίνουν πράγματα μεγάλα καὶ σπουδαῖα.
- Π.—Εἰς τοῦτο συμφωνῶ κι' ἐγώ, ἐν τούτοις μὴν ἀργήσης
περὶ τῆς συνεντεύξεως νὰ δώσης ἐξηγήσεις.
- Φ.— Ὅταν θερμὴν συνάντησιν ἰδῆς Αὐτοκράτορων
πλησίον τῶν γειτονικῶν τοῦ κράτους τῶν συνόρων,
ὅταν ἰδῆς σφιξίματα καὶ ἀσπασμοὺς φιλίας
κι' εἰρηνικὰς ἐκ μέρους τῶν ἀκούσης ὀμιλίας,
σοῦ λέγω πῶς τὰ πράγματα μοῦ φαίνονται σὰν σκοῦρα
κι' αἰσθάνομαι ὀπίσω μου ἀλλόκοτη φαγοῦρα.
- Π.—Δὲν σ' ἔννοῶ...
- Φ.— Ὑπομονή κι' εὐθύς θὰ μ' ἔννοήσης...
Τῶν ἐστεμμένων κεφαλῶν φοβοῦ τὰς συναντήσεις,
διότι πάντοτε κακὸν θὰ φέρουν, ἀδελφέ μου
καὶ γίνονται ἢ ἀφορμὴ αἱματηροῦ πολέμου.
- Π.— Ὅποτε καὶ πάλιν πόλεμος νομίζεις πῶς θὰ γίνῃ;
- Φ.— Ἐταὶ τοῦλάχιστον κανεὶς ἐκ τῶν ἐνόντων κρίνει.
Τάχα γιὰτὶ συνέντευξιν νὰ κάμουν μόνον τώρα
καὶ ἰστο Γασταῖν, Περικλῆ, δὲν πᾶνε κι' ἄλλη ὥρα;
- Π.— Βρὲ δὲν μᾶς ξεφορτόνονται ἀλήθεια κι' ἀπ' ἀλήθεια
μ' αὐτὰς τὰς συνεντεύξεις τῶν καὶ τᾶλλα κολοκῦθια;
- Φ.— Μὰ τοῦτο λέω δά κι' ἐγώ...
- Π.— Εἶδες ἐκεῖ κεφάλι!
τὸ νέον ἄντε στάτους κβὸ νὰ σαλευθῆ καὶ πάλι
καὶ γιὰ καινούριον πόλεμον νὰ μᾶς εὐροῦν αἰτίαι,
ποῦ μόλις χθὲς ἠσχάσαμε ἀπὸ ἐπιστρατείας;
Φτοῦ φτοῦ εἰς ὅλους... ἔρρετε ἰστοὺς τέσσαρας ἀνέμους.
- Φ.— Ἐλύσσαξαν οἱ ἄπμοι μὲ τούτους τοὺς πολέμους.
Κι' ἐνόσφ ζωμενεὶς αὐτὴν τὴν σφαῖραν τὴν γῆνιν,
ποτὲ δὲν θ' ἀπολαύσωμεν πραγματικὴν εἰρήνην,
μὰ πάντοτε θὰ βλέπωμεν τὸν Βίσμαρκ καὶ Καλνόκνυ
καὶ πόλεμος αἰώνιος θὰ μᾶς καταδιώκῃ.
Ναί, Περικλάκη, πόλεμος θὰ εἶναι ἡ ζωὴ σου
καὶ μόλις βάξεις, δυστυχῆ, ἰστο θήκη τὸ σπαθί σου,
θὰ γίνεταὶ συνέντευξις τῶν δαδὸ Αὐτοκράτορων
καὶ βάρη θὰ φορτόνεσαι καὶ φόρους ἐπὶ φόρων
κι' εὐθύς θὰ συλλαμβάνεσαι ἀπὸ τὸν Μαθαρικὸν
νὰ ἐκτελέσης πρᾶθυμος τὸ ἱερὸν καθῆκον

- καὶ πάλι τὸ σπαθάκι σου θὰ βγάξης ἀπ' τὴ θήκη
καὶ θὰ φωνάζῃς ἔξαλλος «ἢ θάνατος ἢ νίκη»,
ὡς ὅτου πλέον, μάτια μου καὶ σὺ τὰ καταρώσης
καὶ ἀπὸ τοῦτον τὸν ντουνητᾶ τὸν ἄτιμο γλυτώσης.
- Π.— Ἀλλὰ ἐγώ, βρὲ Φασουλῆ, πολέμους πᾶ δὲν θέλω.
- Φ.— Κυρά μου τὸ φακίολι σου γιὰ βάλτο ἰστο μαστέλο...
καὶ ποῖός ἐσένα σ' ἐρωτᾷ τί θέλεις καὶ δὲν θέλεις;
κι' ἂν τὴν εἰρήνην σὺ ποθῆς σὰν μασκαρᾶς τεμπέλης,
θαρρεῖς τοὺς Αὐτοκράτορας καθόλου πῶς τοὺς μέλει
μία μαγάρα ὅπως σὺ τί θέλει καὶ δὲν θέλει;
Ἰδὲ τοὺς Αὐτοκράτορας... τρώῃν, πίνουν, ραχατεύουν,
ἀσπάζονται ἀδελφικῶς, γελοῦν καὶ χωρατεύουν,
μὰ μὲ τὰ γέλοια τῶν αὐτῶν τὸν κόσμον θὰ σκοτώσουν
καὶ ἕστερα ἰστοὺς θρόνους τῶν ἀπάνω θὰ ξαπλώσουν,
ἐνῶ λυγμοὶ καὶ κοπετοὶ θὰ πλήττουν τὸν ἀέρα
κι' ἂν δὲν βαρῆσαι σφύριζε καὶ σὺ ἀπὸ ἰδῶ πέρα.
- Π.— Καὶ δὲν μοῦ λές, βρὲ Φασουλῆ, τί κόσμος εἶναι τούτος;
- Φ.— Ὡ! τί καλά ποῦ σκότωσε τὸν Καίσαρα κι' ὁ Βρούτος.
- Π.— Μὰ ὅλα τὰ ζητήματα κι' ὁ χαλασμός τοῦ Αἴμου
κι' ἡ πρόσκλησις ἐφεδρειῶν κι' ἡ φούρια τοῦ πολέμου,
αἱ τόσον ἀπροσδόκητοι συγκρούσεις τῶν συνόρων,
αἱ συνεντεύξεις αἱ συχναὶ τῶν δαδὸ Αὐτοκρατόρων,
ἐκεῖνος ὁ Καραβελῶφ, ποῦ νὰ τοῦ ἰστο τὸ μάτι,
ἢ Βουλγαρία, τὸ Βιτούμ, τοῦ Τσάρου τὸ γεινάτι
κι' ὅλα τὰ δικαιώματα τῶν σεβαστῶν προγόνων
εἰς τὰς ἡμέρας ἔτυχαν τῶν ἰδικῶν μας χρόνων;
- Φ.— Ἀμμ' ἔλα δέ...
- Π.— Ἀνάθεμα, βρὲ Φασουλῆ, τὴν ὥρα,
ποῦ ἔτυχε σ' αὐτὴ τὴ γῆ νὰ εὐρεθοῦμε τώρα.
- Φ.— Ἀνάθεμά τὴν τρεῖς φοραῖς...
- Π.— Ὡ! τῆς φορικτῆς μανίας!
Θέλω νὰ φύγω, Φασουλῆ, μακρὰν τῆς κοινωνίας,
εἰς μέρος ὅπου ἄνθρωποι νὰ μὴ μποροῦν νὰ φθάνουν
καὶ οὔτε ὡς ἐπίστρατον νὰ τρέχουν νὰ μὲ πιάνουν,
διότι μὲ αὐτὰ κι' αὐτὰ σιχάινεται κανένας
τὰς ἐστεμμένας κεφαλὰς καὶ τὰς μὴ ἐστεμμένας.
- Φ.— Μὰ καὶ ὁ Γκίρς, ὡς λέγεται, ἰστο Φραντσεσβαδ πηγαίνει
καὶ ὡς ἐκ τούτου φαίνεται πῶς κᾶτι θὰ συμβαίῃ.
- Π.— Μὴ μοῦ μιλῆς, βρὲ Φασουλῆ καὶ δι' αὐτὸν τὸν μοῦρε
[γον.
- Φ.— Κι' ὁ Γουλιέλμος, Περικλῆ, ἐπῆγε ἰστο Σαλτσβοῦργον.
- Π.— Δὲν μᾶς ἀφίνει, βρὲ κι' αὐτὸς μ' αὐτὰ τὰ πῆγαιν ἔλας.
- Φ.— Κι' ὁ Βίσμαρκ εἶναι ἰστο Βαρζίν...
- Π.— Μοῦ ἔρχεται σὰν τρέλλα.
- Φ.— Συμβαίνουν κᾶτι πράγματα ποῦ εἶναι νὰ τὰ χάσης.
- Π.— Μωρὲ μὰ ποῦ βρεθῆκαμε σ' αὐτὰς τὰς περιστάσεις;
- Φ.— Ἀμμ' ἔλα δέ...
- Π.— Φαντάζομαι σὰν τί κακὸ θὰ γίνῃ,
μὰ τὸ Χριστό, βρὲ Φασουλῆ, ροιθοῦνι δὲν θὰ μείνῃ
καὶ μέσα εἰς τὸ αἷμα μας θὰ πλέξῃ τὸ μοσχάρι...
- Φ.— Κι' ἕστερα νάχῃς, ἀδελφέ καὶ τὸν Μπαϊρακτάρη
νὰ μὴ σ' ἀφίῃη πουθενὰ τὸν κόντο σου νὰ βάνῃς
καὶ Βίσμαρκ κι' Αὐτοκράτορας μιὰ ὥρα νὰ ξεχάνῃς.
- Π.— Ἐγώ, βρὲ, σοβαρεύομαι καὶ σὺ μοῦ χωρατεύεις;
ἔρρε λοιπὸν δαδὸ ματσουκλαῖς καὶ αἰντε νὰ χαζεύῃς.